

A V T V M N A L E
E R V D I T I H O N O R I S

P R O M P T V A R I V M.

VV. VIII. PRIMÆ LAVREÆ CANDIDATIS,

D V M

IN ALMA VNIVERSITATE CRACOVIENSIS,

P E R

Clarissimum, & Excellentissimum Dominum,

M. S A M V E L E M
K O W A L E W S K I,

Philosophiæ & Medicinæ Doctorem, Collegam,
Minorem,

In Florentissimâ Nobilium Hospitum Corona; Artium &
Philosophiæ Baccalaurei, ritu solenni renunciarentur.,
honorificè apertum;

Amoris vero, & gratitudinis ergò,

A STEPHANO BOIANOWSKI, *Eiusdem Laureæ Candidato;*
Votivo applausu, in lucem publicam,

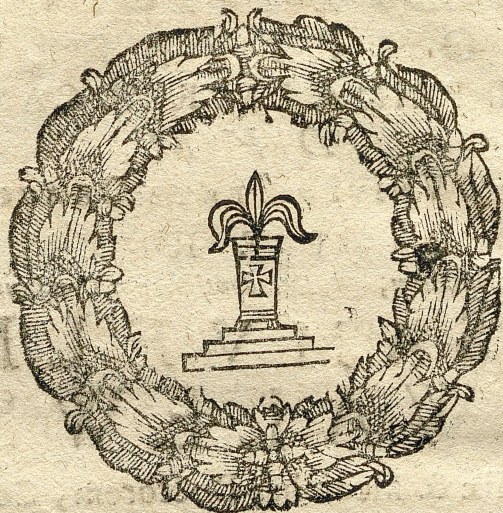
P R O D V C T V M.

Anno Restauratæ Salutis, 1671. Mensis Octobris, Die 15.

C R A C O V I Æ,

Apud ALBERTVM GORECKI, S. R. M. Typographum.

*In Stemma Perillustri, & Admodum Reuerendi
Domini,*

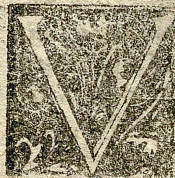

Afsurgit ternis gradibus firmata columna—,
Vertice Supremo, Lilia pulchra gerens—;
Namq; gradus triplex, pietas, sapientia, virtus—
Fecit, vt in solida surgeret illa basi—.
Res tamen insolito rerum sic ordine constat—,
Candida quod tulerit Lilia, Summus apex;
Nempe IANVS ZEVIO, quem Virtus Summa coronat,
Ipsi etiam lapides, Lilia pulchra ferunt—.

Perillustri & Admodum Reuerendo Domino,

D. IOANNI
IANVSZEWIC,

I. V. D. PROTHONOTARIO APOSTOLICO,
CANONICO PREMISLIEN I,
PRÆPOSITO SAMBORIENSI, LVBACZOVIENSI,
S. R. M. SECRETARIO,
Domino, & Patrono Amplissimo.

*Berem honoris, in regno virtutis, & sapientia, prouen-
tum esse; matura gloriæ, proxima immortalitati, publi-
cis elogijs onusta, quæ toties, ad eruditæ Coronas vo-
cantur, decora ingenia conuincunt. PERILLVSTRIS
& ADMODVM REVERENDE DOMINE. Feni-
cissima eorum, quanquam longæua Mater, VNIVERSITAS CRA-
COVIENSIS, Venerabili quidem Senio suo, meritisq; prouecta; sed
inexhausta fecunditatis Priuilegio, improlis nunquam; cùm illibatâ
prisca virtutis, & sapientiæ gloriâ, vernet & floreat semper; Autu-
nnali quoq; Maturitate, locuples & fructifera est. Habet illa Promptu-
arium suum, magno ad decora eruditiæ indolis præmia, apparatu in-
structissimum; ex quo honestissimis bonarum mentium conatibus, inui-
tamenta, & ornamenta perpetua, cùm provideat; tantâ, & tam insi-
gni in publicos honores erogatione, nihil illi decessit; cùm in censu gloriæ
sue computet, & in bonis ingenijs optimè collocatum habeat; quicquid
hactenus in eorum Coronis, & Insignia erogauit. Id ego sanè Promptu-
arium eius, sub Autumnali eruditorum fructuum prouentu, in Laureæ
ta Munera Nostra effusum, Amplissimo Nomini Tuo dedicatum eo, PER-
ILLVSTRIS & ADMODVM RËDE DÑE. Non poterat profectò id à me,
fieri conuenientiùs, & honorificentius; quàm si Promptuarium istud, vel
eo Nomine Tibi gratum; quia Academicum, offerrem; nec alio illud Nomi-*

ne insigniri, quàm Tuo, Academia nimirum gratissimo, prouiderem. Quamquam enim Magni huiusce in Orbe Sarmatico Athenæi, nunquam non præcipua apud Te æstimatio, gratia, recordatio sit; hoc tamen venerationis meæ obsequio, tantò tibi gratior occurret; quod promptuarium istud, honori Tuo consignatum veniat; ex quo semel per Academicas Laureas capti, Magnis deinde virtutibus, & meritis pares, honores Tibi Amplissimi prouenire. Hic enim uerò cultissimi ingenij, dotes illæ Tuæ præcædentes & eximie, utrâq; laureâ coronate, ad decus illud sublime, totq; Splendoribus auctum processere; quod exterarum gentium Doctores laureæ, quod Principum Virorum gratia, quod nunc in omnium animis honorifici de Te iudicij consensio, longè latèq; extulit; quod summus ille Virorum, Sarmaticus oris auri Nestor, IOANNES ZAMOSCIUS, Antistes Premisliensis, Cathedræ suæ insertum esse voluit. Diuinitus sanè & ex loci illius amplitudine perquam honorificè; cùm hæc pietas, eruditio, prudentia, Moderatio, summaq; exinde Auctoritas Tuæ, ita elucescat; insignis verò comitas, affabilitas, humanitas Tuæ, ita omnium animos cordaq; rapiat; ut ad loci huius honorem, & dignitatem retinendam, examissim factus, ac velut unice destinatus esse videaris. Sapientiam hæc, & prudentissimi Iudicij Tui laudem, responsa & oracula tua, quæ Surrogatus Iudex toties protulisti, loquuntur; zelum, pietatem, & beneficam in vsus Ecclesiæ Manum, cùm in alias, tum in Ecclesiam Tuam Samboricensem, profusa beneficia testantur; quam pretiosâ suppellectili Ecclesiasticâ, quàm ornatissimam; nouâ in super Ordinarij Concionatoris Fundatione, pietati Christianæ proficuum esse voluisti. Deriuata ex hoc fonte, in me quoq; beneficentia Tuæ, hunc a me venerabundi animi cultum exegit, impulsu vel exinde tanto maiori; quod ut ad prestantias Academicas Laureas, me conferrem; Tuæ id potissimum Auctoritate, gratiâ, & consilio constiterit. Quod itaq; in Promptuario eruditi honoris consequi mihi licuit, Amplissimo honori Tuo consigno; vultaq; illo qui omnem humanitatem spinat, suscipiendum non dubio. Illud unice comprecatus; ut quæ summa in Te sunt, Virtutum, & Meritorum Tuorum decora, Maioribus in dies honoris, & amplitudinis Tuæ incrementis, vitæq; ad omnem posteritatem laudibus, ex immortalis gloriæ Promptuario, nunquam desinant coronari.

Tuæ Perillustri, & Adm: Rndæ Dominationis,

Seruus deditissimus,

STEPHANVS BOIANOWSKI,

Primæ Laureæ Candidatus.

D. IOANNI CANTIO,
REGNI POLONIÆ, ET ACADEMIÆ
PATRONO,

In recognitionem Tutelaræ Patrocini, debitiq; cultûs Symbo-
lum, ex Autumnali promptuario, Sacri Dodonæ arboris
fructus, d. cq̃.

Cum Lemmate: Diuinis vsibus apta.

Q Vicquid humanos, breuioris æui
Germinat fructus, spatio minori
Clauditur; nec se melius recuso
Explicat Orbi.

Cælitum dos est, quoties beatos
Fructus æterni, veniunt in vsus;
Nempe selectis, DEVS ipse vitam
Mentibus addit.

Sic perennantem genuisse fructum,
Te sibi Pallas meruit Polona
Diue, quem cæli dedit æuiternis
Vsihus aptum.

Ille felici generosa partu,
Regia postquam stetit Vrbe Craci,
Te DEO primum genuit, Sacrisq;
Credidit aris.

Partus hic primus, Sacer, & beatus,
Fecit; vt doctis, pariter bonisq;
Hic locus regnet, numeretq; ternis
Secula fastis.

Namq; Dodonæ, velut vna Syluæ
Arbor es vitæ, Sapientiæq;
Sola diuinos veniens in vsus,
Sola perennans.

Innocens pectus basis est, tuæq;
Sanctitas vitæ; super hac Togati
Crescimus latè, ferimusq; læta
Pallade fructus.

Inde quod noster Tibi destinato,
Donat Autumnus, Pater Alme, cultu;
Eac tibi gratum sit, & in paterno
Corde locetur.

Floreat Lechi patrios in vsus;
Viuat æternum; sapiatq; per Te;
Quod tuis venit, decus eruditum,
Nobile donis.

Excellentissimis Viris, & Dominis,
D.D. EXAMINATORIBVS.

Clarissimo, ac Excellentissimo Domino,
M. IOANNI GOSTVMIEWSKI,
Philosophiæ Doctori, Collegæ Minori, Ordinario Astronomiæ
Professori, ac interea Philosophicæ Facultatis **DECANO.**

EXCELLENTISSIMO DOMINO,
M. FRANCISCO PRZEWOSKI,
Philosophiæ & Medicinæ Doctori, Collegæ Maiori, Regio,
Linguæq; Hebraicæ, Ordinario Professore.

EXCELLENTISSIMO DOMINO,
M. STANISLAW SŁOWAKOWIC,

Philosophiæ & Medicinæ Doctori, Collegæ Minori.

In argumentum debitæ gratitudinis & obseruantiaë,
Fructus Palmæ arboris, in Delo insula antiquissimæ,
Apollinis ætati cœuæ,

Cum Epigraphe: Res Phœbo Sacra perennat.

Quod æuiteris nomen honoribus
Sacramus, inter grandia posterum
Momenta; Phœbeis necesse est,
Aonidum famuletur aris.

Perenne nil est, Numine quod suo
Phœbea virtus, non animauit

Mundo nepoti. non senescit

Deliacis benè nata terris,

Cœua Magna Palma Togæ DEO;

Non cedit ætati, ipsaq; iam suum

Inclinat æuum, quod triumphans,

Innumeris superauit æuis.

Hæc Sacra vobis arbor, in arduum

Surgit cacumen, germina proferens

Selecta, maturosq; grati

Pectoris, ingenijq; fructus

O erudita Nomina gloria!

Quis docta Nostra credita Laureæ

Censura. qualem GOSTVMIOVI

Te decorat geminata, doctis

Catu Sophorum purpura honoribus;

Diuina qualem, Te Lechico Virum,

Matthesis Orbi gratulatur;

Celsius ire inbetq; magnis

Mens alta curis amala. Sic tuum
 Sophis PRZEWOŃSKI nomen amabile
 Claret; quod externas per oras
 Ausonidum Patauina Pallas,
 Docto probavit calculo, & inclytâ
 Cinxit Coronâ; dum stupuit Virum,
 Quem Stoa, quem flos disputantum,
 Sarmaticis veneratur oris.
 Dilecta curis Vranie Tuis;
 Et ars medendi, Te quoq; gloriam
 Fecit SEOWAKOVI mereri,
 Et Medicas retulisse Lauris,
 Inter præaltas Hesperie domos;
 Quod tam secundo Numine, publicos
 Profers in usus, sic perennes
 Vestrâ Viri meruisse palmas,
 Virtus & alti gloria Nominis,
 In gratiarum munere debuit:
 Auroq; sic dignum, cedroq;
 Delicias superabit annos,
 Vestrûm paterni cordis amabile
 Pignus; quod omnes promere gratias
 Nos urget; ac in mille plausus,
 Peruigiles animare Musas.

A V T V M N A L E

Eruditi Honoris Promptuarium.

II. V. D. KILIANO WITVNSKI,

Platanus Delphica, Agamemnonis manu lata.

Lemma: Sanguinis antiqui Heroum, tibi credita proles.

Prisca,

P Risca, quam Delphis posuit, superbi
Ilij victrix, Asiæq; dextra,
Te coronato Platanus beata,
Vertice poscit.

Principum sanguis vetus, & Pelasgæ
Splendor augustus trabæ, dat illi
Nomen æternum, quod ad inuidendos
Surgit honores.

Hoc decus cedit tibi singulare,
Docte WITVŃSKI; quod in eminenti
Sorte Magnatum, tibi destinata,
Gratia floret.

Inclytæ Stirpis LVBOMIRSCIANÆ
Dulce cor, Magni columnq; Patris,
SRENIAVÆ gemmam, tibi Sarmatarum
Credidit Orbis.

Nempe prudenti satis, & modesto
Pectori, iunctæ simul elegantis
Jugent dotes, tibi par dedere
Munus honoris.

Perge felices iterare curas,
Hac sub umbrosa Platano vetusti
Sanguinis, donec venias coruscantem
Lucis ad augem.

III. V. D. BOGVSLAO TOMIECKI,

Fructus arboris apud Cytheronem natæ, ex cuius ramis, dulces manare guttas, observatum est.

Cum Epigraphæ: Docti, hæc dulcedo Parentis.

D Vices quod olim, vidit in Attico
Manare guttas germine, seculi
Ætas Pelasgi; dum stupendis
Melliflui cecidère Nimbī

Abusq; ramis. flos melior boni,
Virtusq; fecit temporis, aureo
Coæva Mundo; dum refusis
Sponte fauis, potuere dulces

Fuisse rivi. Sed neq; ferreis
Negata virtus mellea seculis;
Hucusq; sacundos liquores,
Roxiacus leo sponte sudat.

Quales TOMIECKI, cor sapiens, tui
Dulcorq; Patris, Suadag; roscida,
Guttas ministrat. qualis illum
Ornat honor, Themis, atq; Consus,

Et eminentum gratia Principum,
Decusq; Doctore, per arduos
Partum labores. quod suavi
Indole Tu, Latioq; cultæ

Dulcore Suada, non renuis sequi.
O ergo felix, quos tibi condijt,
Paterna dulcedo labores,
Palladijs imitare curis.

IV. V. D. ALBERTO DROPCZYNSKI,

Fructus ex olea, Athenis religiosè servata, quam in.
certamine, Minerva primum edidit,

Cum Lemmate: Amant studia pacem.

Pallas

Pallas Cecropijs quod dedit artibus,
Pignus pacificum, quodq; Sacra manu
Plantatum, ex Oleæ, palmite Nobili,
Arvis creuit in Atticis.

DROPCZYNSKI, studijs Symbolon id tuis
Immortale damus; nam placidam tibi
Mentem, pax animi, format ad omnia.
Doctæ munera gloriæ.

Pulchrum nempe tibi sat speculum domi,
Exemplarq; niter, cum sapientia,
Virtutis solidæ, sanguine quod tuo
Præclarum geminat decus.

Hoc te Palladijs Muneribus sequi,
Cum virtute decet; quod IAGELONICAS
Latè per Cathedras, DROPCZYNIUS tibi
Factis & meritis probat.

Illum tu, solidis exprime dotibus,
Quam magnumq; tibi restat iter, vide;
Quod iam laurigeris passibus incipis,
Erendentes oleas ferens.

V. V. D. FRANCISCO DOBRZYNSKI,
Eructus ex arbore Parnassia, quæ sacrum Pegasi fontem,
obumbrat,

Lemna: Vatum flos dulcis, & umbra.

Artes Pieridum, lyrasq; dulces,
Et quos ungula Pegasi liquores,
Sacris rupibus excauasse fertur,
Dilexisse mihi tuo videris.

DOBRZYŃSKI genio. placet sub umbra
 Phœbi ludere, barbitog, dulci,
 Et testudinis aurea, sonoris
 Parnassum fidibus, Sacroq, colles
 Impleuisse iuvat; dabit quieti
 Arbor florida, quam Tibi dicamus,
 Umbras temporis. hic tibi licebit
 Pone Castaliæ fluentia ripa,
 Phœbi delicijs frui, quibus Te
 Dotes ingenij Tui beabunt.
 O ergo facili, probèq, cultâ
 Musas indole, fac Tibi fauentes;
 Junctus vatibus, erudita quando
 Te Laurus decorat. sub hac beatos
 Phœbo viue dies, & altius Te
 Quanto laurea tollit, imminere
 Maiores Tibi, cogita labores.

VI. V. D. IOANNI ZAWADZKI,

Fructus prodigiolæ arboris, ad basim Statuæ Cæsaris Dicta-
 toris, mirabiliter enatæ.

Cum Epigraphe: Egredijs sponte ipsa decora surgunt.

Cæsaris augustas meruisti sumere palmas,
 Ardua quod rerum vincere, dulce putas?
 Martem Dictator, seuos cum ferret in hostes,
 Palma, sub inuicta nascitur ipsa basi
 Auspicijs felix, & nuntia grata triumphi,
 Quando triumphales, sternitur ante pedes.
 An quia sponte Viros, decora excellentia quarunt?
 Gaudentq; insigni conspicienda loco.

Te quoq; ZAWADZKI, decus à virtute paratum,
 Sponte; Palladius quærit, & ambit honos.
 Vulgares animos, ignauaq; pectora virtus
 Respuit, excelsis mentibus illa fauet.
 Peruigil hoc in Te studium, solidusq; probauit
 Ille labor, quo tu rostra togata colis.
 Inde Stagyreis quod res arcana Cathedris
 Credidit, & magnâ condidit arte sophum,
 Mens tua vestigat facilè, & penetrabile reddit,
 Progressu eximio, sedulitate pari.
 Hoc animi cultu, Suadæ quoq; gratia pollet,
 Ingenio quod sis, aptus vbiq; tuo.
 Ergo sponte tibi decora immortalia surgent,
 Nam bona mens, pretium est ipsa, decusq; sibi.

VII. V. D. IOANNI MILCZARSKI,

Fructus ex arbore Olympica, ex qua primum, victor
 Hercules, coronatus est,

Lemma: Gratius est, quod sudore paratur.

M Agnus dum stadio sudat Olympico
 Victor Stympthalidum, Nubigenum graue
 Fulmen, panâq; saua
 Alcidas Erymantidos,

Sudatæ nimium munera gloriæ,
 Insignem capitis prensat adorem,
 Grandi totus anhelans
 Ad sublimia pectore.

MILCZARSKI, stadium Tu quoq; Palladis
 Versas assiduo puluere, diligens
 Inter mille labores,
 Nunquam tædia computas.

*Vidit Te facies publica sapius,
Conflictus quoties difficles Sophum,
Et certamina Stoe,
Tentasti ingenio pari.*

*Hæc vestigia Te, non humili probant
Futurum stadio; quò Tua celsius
Ad sudore paratas,
Virtus surget aloreas.*

VIII. V. D. CASIMIRO SWIERKLINSKI,

Vsus Palmæ arboris, ex Babyloniorum Observatione,
ad trecentas, & sexaginta utilitates accomodati,

Lemma: Vtilis ad omnia.

Publicos vsus, sapiens anhelat
Pectus; angustis nec amat bonorum
Finibus claudi; sua non, sed Orbis
Commoda spectans.

Mira Naturæ bonitas, trecentis
Vsis palmam velut applicari
Fecit; humanos sapiens ad vsus,
Sic datus omnes.

Hoc mihi cordis, bona literati
Indoles de te loquitur, probatq; ;
Docte SWIERKLINSKI, quod in eleganti
Pectore cerno.

Omne quod tractas opus, erudito
Te decet cultu. Cathedris Sophorum
Aptus, & Suadæ genio, decorum,
Omne tulisti.

Jbis hoc vsu melior, velutq;
Palma succresces; sapiens, & omni
Inter exedras IAGELONIS Aulæ
Dignus honore.

I. V. & R. D. STEPHANO BOIANOWSKI,
PRIMÆ LAVREÆ CANDIDATO,

In argumentum, Mutui applausûs, & gratulationis,
Fructum ex arboribus mellifluis, quas Hyrcaniæ pagi fortunati,
teste Cælio Rhodigin: ferunt;

Cum Lemmate: Carmine mellifluus, Suadâq;.

IOANNES MILCZARSKI,
Eiusdem Laureæ Candidatus, offert, dq;.

Divina Sacri copia nectaris,
Et os disertum, suadâq; calica,
Te, BOIANOVI, dulce pridem
Per Cathedras meruisse nomen.

Fecere, nunc iam mellea vatibus
Te vena iunxit, carmine musteo;
Dulcesq; iussit laurearum,
Ad Cytbaram cecinisse fructus.

Pirôq; polles gratus Apollini
Vates, & altis magnus in exedris
Ecclesiastes, quod fatentur
Roxiacæ Sacra rostra terra.

Hyrcan-

*Hyrcana quidni, mellifluis Tuo
Cedant honori, munera fructibus,
Fauisq; natura stupendis,
Conciliant tibi suauis nomen?*

*Hoc altiori Te statuet gradu,
Dum laureatis fulget honoribus,
Ibitq; sublimata virtus,
Quo sapiens animus, tuumq;*

*Dignum locari pectus amabile.
Sic eminebit splendidius sacer
Honus Sacerdotalis in Te,
Palladio geminatus Ostro.*

SVB FELICIBVS AVSPICIIS,

Magnifici, Perilluſtris, & Admodum Reuerendi Domini,

M. ALBERTI LANCVCKI,

**I. V. D. & Profefſoris, Archidiaconi Pilecen: Can-
cellarij, SS. OMNIVM, S. R. M. Secretarij,**

Vniuerſitatis Cracouien: Studij,

GENERALIS RECTORIS.

